

Pare i fill a la grenya

La història. D'Amsterdam a Edimburg, ara. A Víctor, famós escriptor de novel·la negra, i a Zack, el fill violoncel·lista, les parelles els han fet fora de casa, viatgen a Edimburg on Víctor promociona la darrera novel·la.

Les formes. D'una tacada, 'Waterboys' posa en solfa, divertidament, la guerra de sexes i la dels pares contra els fills i vice-

versa. El cineasta holandès Robert Jan Westdijk (Utrecht, 1964) munta una comèdia familiar i sentimental segons la fórmula de la 'road-movie', el viatge iniciàtic o revelador en el que els dos protagonistes canvien segons van recorrent el camí, i a la manera de 'Dos en la carretera' (1967)

d'Stanley Donen, desapareixen diàlegs entre pare i fill amb sana mala bava. Film d'homes superats per dones pel que respecta a la maduresa emotiva i racional dels seus comportaments i decisions, molt en la línia de lo políticament correcte a dia d'avui, atesa l'ofensiva proto-feminista. ¿D'això va 'Waterboys'? En tot cas, nostàlgic homenatge a la banda rockera de l'escocès Mike Scott, 'The Waterboys', omnipresent amb una selecció dels seus títols canyers al llarg del film, que puntegen i

ahora comenten, qual cor grec, les melodramàtiques situacions que viuen els personatges. Ideal simbiosi de música i imatge. Ritme de comèdia amb ritmes rockers anys 80 al servei d'un grupat de personatges, masculins i femenins, que fan agraïda la vetllada. Però tota comèdia eficaç precisa d'un càsting eficient, d'uns comedians i comediantes versemblants en la

seves petites tragèdies lacrimògenes que ells i elles converteixen en humor del bo, i de propina, estimulants i optimistes. Pura comèdia. És de justícia destacar l'histrionisme seductor de Leopold Witte en el rol d'un pare i marit baliga-balaga, ben secundat per Tim Linde, el fill, lacònic

i gairebé estòlid, que serveixen en safata de plàta les sublimes actuacions de l'Helen Belbin i la Julie McLelland.

El fons. No s'hi val a fer el bori-not amb l'amor, senyors.

La imatge. El fill llegint la carta de comiat de la mare al pare.

La frase. 'Las mujeres no tienen lógica, lo que genera una aplastante lógica', pontifica el fallider pare. O quair la lògica és qüestió de gènere.

La recomanació. Sibarites de les comèdies europees amb bon humor i millor música.

Waterboys

Director: Robert Jan Westdijk.

Intèrprets:

Leopold Witte,

Tim Linde,

Helen Belbin,

Julie McLelland,

Miles Jupp.

Holanda-Regne Unit, 2018. 89'.

Funatic Lleida.